

[Edel Saunte.]

enighed om, at man nøje måtte overveje muligheden for forenkling af indfødsretssagernes behandling, ikke mindst når der var tale om indfødsretsansøgninger fra fremmede kvinder, der var blevet gift med danske mænd.

Jeg er af den opfattelse, at den behandlingsform, man i 1935 fastlagde for indfødsretssager, vel i en række tilfælde er rimelig og påkrævet, men at den også i andre tilfælde kan være unødigt langstrakt. Systemet er, at sagerne skal indsendes i maj måned det ene år for at komme til behandling her i rigsdagen og blive godkendt i marts—april måned næste år. I visse tilfælde ved jeg, at sager kan gå hurtigere, men vi har også en række eksempler på, at sager kan trække endnu længere ud, således at der kan komme til at gå langt over 1 år.

Sagerne skal behandles hos det lokale politi, af den lokale kommunale myndighed, af rigspolitechefen og endelig i indenrigsministeriet. I en række sager trækker særlig behandlingen hos politiet i langdrag. Jeg har selv oplevet at have at gøre med sager, der beroede på en lokal politistation i mere end et halvt år. Det er min opfattelse, at politiet har en tendens til at skyde de sager, som de kalder ikke-politimæssige, til side, ja, enkelte politikredse har endog den opfattelse, at de nærmest betragter dem som politiet uvedkommende. Man synes at glemme, at politiet foruden de kriminelle og ordenspolitimæssige opgaver har den opgave at være administrationens udøvende organ og som sådan har lige så megen pligt til at fremme disse sager, som de har pligt til at fremme de sager, man kalder de politimæssige.

Jeg vil gerne spørge den højtærede indenrigsminister, hvorledes det går med de overvejelser i så henseende, man lovede at sætte i gang i sin tid, og om det ikke i forbindelse med disse overvejelser vil være muligt at drøfte, om de almindelige sager ikke kan behandles simple, end tilfældet er. I en række tilfælde forekommer det mig temmelig overflødigt, at det lokale politi skal optage rapport. Hvis ansøgningens karakter gør det klart, at den kan gennemføres uden større vanskelighed, og hvis de fornødne oplysninger er for hånden, ville det så ikke være tilstrækkeligt, at den kommunale myndighed indsendte sagen, og den gik til rigspolitechefen og så til indenrigsministeriets behandling?

Hvis vi kunne spare en række behandlinger ved rapportoptagning på den lokale plads, tror jeg vi kunne få sagerne frem noget hurtigere, og hvis man i indenrigsministeriet

også er sindet hyppigere at forelægge love, således som man har gjort det i de senere år, vil det jo også kunne fremme sagernes behandling. Det er vanskeligt for mennesker, der synes, at det er rimeligt, de får dansk indfødsret, at forstå, at det er nødvendigt at vente 11 måneder, et år, halvandet år, to år for at opnå denne indfødsret. Jeg er fuldkommen klar over, at det i mange tilfælde er ansøgernes egen skyld, at sagerne trækker ud, fordi de ikke indsender de fornødne dokumenter, ikke svarer på de forespørgsler, der rettes til dem, og mange andre ting, men i de tilfælde, hvor alt er i orden, skulle det efter min opfattelse være muligt at få en sådan sag frem til rigsdagen på en måned eller to.

Aksel Larsen: Jeg ser mig ikke i stand til på min gruppes vegne at tilsige disse lovforslag nogen velvillig behandling. Det skyldes ikke, at vi er af den mening, at visse af de på lovforslagene optagne personer ikke fortjener indfødsret, for sådanne er der sikkert, men det skyldes, at uanset hvor grundig eller ikke grundig behandlingen af disse lovforslag har været i landstinget, aner det kommunistiske partis medlemmer i landstinget og folketinget intet som helst om, hvorvidt de på lovforslagene optagne personer er værdige eller ikke er værdige til at få indfødsret. Vi regner med, at en del af de på lovforslagene optagne personer, ja, måske alle — men det må jeg naturligvis sætte et berettiget spørgsmålstegn ved —, fortjener at få indfødsret, men vi kan ikke se bort fra muligheden af, at der kan være adskillige personer optaget på lovforslagene, som absolut ikke bør have indfødsret. Så altomfattende og overvældende som det danske demokrati er, er det jo sådan, at det kommunistiske parti ikke får lov til at få noget at vide herom. Vi har ganske vist af en tidligere indenrigsminister fået den besked, som vi ikke var utaknemlige for, at hvis der var nogen af de på lovforslagene opførte personer, vi ønskede nærmere oplysning om, kunne vi naturligvis få det. Det ved jeg også vi kan. Vi ved imidlertid, at det er meget svært ved blot at se på navn, bopæl og fødested at afgøre, hvorvidt man bør kigge lidt nærmere på en bestemt persons papirer. Vi ved, at disse papirer forelægges i landstingsudvalget og gennemgås meget omhyggeligt, men vi deltager som sagt ikke i denne gennemgang og bliver ikke bekendt med papirerne. Under disse omstændigheder kan vi ikke tage noget medansvar for at ophøje lovforslagene til lov,